

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

„LUMINEAZĂ-TE, LUMINEAZĂ-TE, NOULE IERUSALIME...”

DUMINICA A 6-A DIN POST

(a Floriilor)

**†) INTRAREA DOMNULUI
ÎN IERUSALIM**

Domnul venise pentru patima Sa de bună voie pentru mântuirea poporului omenesc. Știa ce-L așteaptă, dar pășea să îplinească voia Tatălui, căci pentru aceasta venise. Să ne ridice pe noi cei căzuți, să ne sfințească și să ne așeze de-a dreapta Tatălui, căci aceasta era voia lui Dumnezeu, să mântuiască pe om.

Intrarea Domnului Iisus Hristos în Ierusalimul pământesc este prefigurarea intrării Sale ca om în Ierusalimul ceresc. Aceasta se va realiza prin Învierea și prin Înălțarea Sa la cer. De aceea în noaptea de Paști noi cântăm: „Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime...”, adică nu Ierusalimul vechi, pământesc, ci noul Ierusalim, ceresc, în care Hristos Domnul intră prin Înviere, pentru că umanitatea Lui nu va mai muri niciodată. Iar Ierusalimul ceresc în care intră Hristos Dumnezeu Cel Răstignit și Înviat, ca să ne pregătească nouă loc pentru învierea cea de obște, este acum simbolizat de către Biserică. Cu alte cuvinte, Biserica este icoana Ierusalimului ceresc.

Participarea la viața Bisericii este tainic o intrare în Ierusalimul ceresc, întrucât Biserica ne învață și ne ajută să răstignim păcatul din noi prin post, prin pocăință, prin rugăciune, prin mărturisirea păcatelor, pentru a pregăti învierea sufletului nostru din moartea păcatului.

Înțelesurile duhovnicești ale Intrării Domnului în Ierusalim ne cheamă să cerem Mântuitorului Iisus Hristos să ne ajute să biruim și noi moartea sufletului ca despărțire de Dumnezeu, să biruim tot ce slăbește credința noastră, să biruim ispita invidiei și a răutății.

Astăzi se încheie Postul Mare și

Intrarea smerită a Domnului în Ierusalim subliniază marea dragoste a Fiului lui Dumnezeu pentru noi oamenii. În smerenia Sa, Domnul acceptă această primire triumfală în timpul căreia El descifrează cât de schimbătoare este firea umană. Astăzi, de Florii, poporul strigă „Osana”, iar puțin mai târziu, în Săptămâna Patimilor, avea să strige, instigat de cărturari și farisei, „Răstignește-L, răstignește-L!”

începe Săptămâna Mare a Sfințelor și Mântuitoarelor Patimi. Din seara aceasta încep deniile, cu patimile lui Hristos. Sunt cele mai frumoase și mișcătoare slujbe și cântări de peste an.

Să mergem săptămâna aceasta după Iisus Hristos, pe drumul Crucii, care pentru noi este drumul vieții, al iertării și al mântuirii. Fără acest drum nimeni dintre oameni nu se poate mântui.

Iată astăzi Hristos intră triumfal în Ierusalim însoțit de mulțime de oameni cu ramuri de finic în mâini. Să-L întâmpinăm și noi pe Hristos cu stâlpare de fapte bune.

Sâmbăta lui Lazăr și Duminica Floriilor fac, așadar, trecerea spre o altă săptămână, care nu mai face parte din cele 40 de zile de post, ci este un timp mai sfânt și mai sfințitor, pentru că este timpul unei participări mistice sau tainice la Sfintele și Mântuitoarele Patimi ale lui Hristos, ca noi să ne

despătimim de patimile rele sau păcătoase din firea omenească, patimi care au pricinuit răstignirea și moartea lui Hristos. În acest sens, florile pe care le purtăm în mână în Duminica Floriilor reprezintă florile virtuților adunate în timpul postului: lumina rugăciunii, smerenia postirii, bunătatea inimii, curăția minții dobândită prin pocăință, sfințirea sufletului și trupului dobândită prin spovedanie și prin împărtășire mai deasă, pe scurt florile iubirii sfinte față de Dumnezeu și față de semenii.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca și noi, care purtăm în mâini ramuri de salcie, să ne smerim și să primim cu evlavie pe Mântuitorul Iisus Hristos, Care intră acum nu numai în Ierusalimul pământesc, ca odinioară, ci și în sufletul nostru și în casa noastră, dacă Îl primim cu multă credință, spre bucuria Lui și mântuirea noastră. Amin! ❖

Părintele Diacon Cristian Filuțu

CUVÂNT LA DUMINICA FLORIILOR

Când Domnul trebuia să se ducă la Ierusalim ca să sufere Patimile răstignirii și moartea pentru mântuirea oamenilor, atunci Simon Leprosul I-a pregătit Lui ospăț în Betania unde Maria, sora lui Lazăr, I-a uns prea curatele Lui picioare cu mir de mult preț și le-a șters cu părul capului său.

În Ierusalim, poporul L-a întâmpinat cu stâlپări de finic și mulți dintre iudei așterneau pe cale ramuri de copaci și își aruncau hainele lor pe pământul pe unde trecea Iisus.

Poporul L-a primit strigând: „Osana, fiul lui David! Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului!”.

Iuda, vânzătorul, pregătește pentru primirea lui Iisus sărutarea trădării: mai-marii preoților fac sfat și hotărâsc moartea Domnului Iisus Hristos și a lui Lazăr.

De azi înainte mai sunt șase zile până la Paști. În zilele Săptămânii Patimilor, evangheliile ne vestesc Pătimirile Domnului ca să ne aducem aminte de zilele de atunci și să socotim că Iisus Hristos vine, nu din Betania, ci din locașul Său cel ceresc, ca să intre nu în Ierusalim, ci în fiecare din cei care cred în El.

El vine ca să se unească cu noi, această taină a instituit-o Domnul în Joia Patimilor, când cu glasul său ne-a chemat pe toți, cei care credem în El, zicând: „Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu” și „Beți dintru acesta, că acesta este Sângele Meu”.

(Matei 26, 26-28)

Amintirea acestei zile o facem în Sfânta și Marea Joi când ne împărtășim și noi, precum s-au împărtășit și Sfinții Apostoli, cu Trupul și Sângele Domnului, iar prin împărtășirea acestei Taine, Mântuitorul Se unește și rămâne în noi, după cum Însuși a zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne în mine și Eu întru el” (Ioan 6, 56).

Auzind această înfricoșată hotărâre, toți să ne pregătim în timpul care ne-a mai rămas până la Sfintele Paști, smerindu-ne prin pocăința de păcatele noastre și prin izgonirea tuturor gândurilor și dorințelor noastre deșarte și, astfel, cu inimi curate, să ne apropiem de Hristos prin Taina Împărtășaniei. ❖

Părintele Dinu

Sfaturi de aur

Lasă-te răstignit și nu răstigni. Lasă-te bârfit și nu bârfi. Fii blând și nu fi zelos în rău... Veselește-te cu cei ce se veselesc și plângi cu cei ce plâng, căci acesta este semnul curăției. Fii bolnav cu cei bolnavi. Plângi cu cei păcătoși. Fii prieten cu toți oamenii, dar fii singur în cugetul tău. Fii părtaș la pătimirea tuturor, dar cu trupul tău să fii departe de toate. Nu muștra pe cineva și nu osândi nici chiar pe cei foarte răi în viața lor. Întinde haina ta peste cel ce a greșit și acoperă-l; și dacă nu poți lua asupra ta greșelile lui și nu poți primi cercetarea și rușinea în locul lui, rabdă-l măcar și nu-l rușina...

De nu te liniștești cu inima, liniștește-te măcar cu limba. Și dacă nu poți pune rânduială în gânduri, pune rânduială măcar în simțuri. Și de nu ești singur în cugetul tău, fii singur măcar cu trupul tău. Și de nu poți lucra cu trupul tău, întristează-te măcar în cugetul tău. Și de nu poți sta la priveghere, priveghează măcar șezând pe patul tău sau chiar întins pe el. Și de nu poți posti două zile, postește măcar până seara. Și de nu poți până seara, postește măcar să nu te sature.

De nu ești curat în inima ta, fii măcar curat în trupul tău. De nu plângi în inima ta, îmbracă-ți în jale măcar fața ta. De nu poți milui, vorbește măcar cu un păcătos. De nu ești făcător de pace, fii măcar iubitor de îmbunare. De nu te poți strădui, fă-te măcar în cuget netrândav. De nu ești biruitor (asupra păcatelor), măcar să nu te mândrești față de cei vinovați. De nu izbutești să închizi gura celui ce bârfește pe soțul tău, păzește-te măcar să nu te faci părtaș în aceasta cu el...

De iubești blândețea, rămâi în pace. Și

de te vei învrednici de pace, te vei bucura în toată vremea. Caută înțelepciunea și nu aurul. Îmbracă-te în smerenie și nu în mătase. Caută să dobândești pacea și nu împărăția...

Iată, frate, îndemnul meu: mila să-ți sporească în suflet până când vei simți în inima ta aceeași milă pe care Dumnezeu o are față de lume! *(Cuvinte despre sfintele nevoițe ale Sfântului Isaac Sirul, Filocalia X) ❖*

Florii

*Era o vreme dulce cu aburi pe zăvoaie
Și dangăte de clopot în turlele de fer,
Cântau în prag cucoșii prevestitor a ploaie
Cu găturile-ntinse spre apele din cer.*

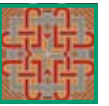
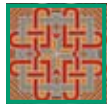
*Pe măgurile negre cu poalele jilave
Mijea un fir de sate răznite de la drum,
Ieșeau pe brânci din iarnă cătunele buhave
Și își scoteau la soare căciulile de fum.*

*Departa pe pârloage, băjenărind uitate,
Un pâlcc de capre albe îngenunchea umil;
Suind spre grinduri, cârduri de vite-ngândurate
Pășeau ascultătoare de-un câine și-un copil.*

*O pașnică tristețe punea fără de știre
În orice coș de piepturi un suflet ne-ncăput;
Lumina sta pe uliți, râdea prin cimitire,
Dar se sfia să intre în casele de lut!*

*Pe Domnul primăverii îl aștepta pământul,
Iisus venea cu iarba. Și sălciile-n vad
Din bumbi de muguri proaspeți își descheiau
veștmântul
Și-n cale ploconite i-l așterneau plocad.*

Vasile Voiculescu

GÂNDURI LA ÎNCEPUTUL SĂPTĂMÂNII PATIMILOR

Azi este zi de mare sărbătoare. Împăratul Împăraților urcă spre Ierusalim înconjurat de respectul și bucuria tuturor: copii și adulți. Toți cu inimi curate și plini de recunoștință față de cel ce i-a vindecat, i-a mângâiat, și le-a pus în față o Împărăție nemaivăzută.

Ce nu știu ei, este că pentru Domnul începe Golgota, pe care Fiul își va asuma până la capăt răscumpărarea omenirii din păcat.

Domnul mai știe că suferința nu este singura față a Crucii. Că de acolo începe mântuirea: cu tâlharul cel bun, care va fi primul locuitor al Raiului; și cu Învierea Sa, arvună și nădejde a Împărăției veșnice.

O săptămână ce acum două milenii a schimbat fața lumii și istoria omenirii. Pe care suntem chemați să o parcurgem și noi în fiecare an, pentru a înțelege ce bine ne-a făcut nouă Domnul.

Lăsați grijile lumii în această săptămână. Cu siguranță de ele avem parte mereu. Faceți-vă timp să mergeți alături de Hristos de la poarta Ierusalimului, pe care intră azi în slavă, până la foisorul Cinei celei de Taină. Însoțiți-L în Grădina

Ghetsimani, vedeți-I cea mai sfâșietoare rugăciune. Plângeți pe Drumul spre judecată, ridicați-I Crucea alături de Simon pe drumul răstignirii. Iar la picioarele Crucii, fiți alături de Maica Domnului, Ioan și femeile mironosițe. Coborâți-L cu grijă de pe cruce, și-nfășurat în albe giulgiuri, puneți-L vremelnic

în mormânt nou.

Dar nu uitați să reveniți cu bucurie în „prima zi a săptămânii”, împreună cu mironosițele să-L descoperiți pe Domnul înviat. Și împreună noi toți, în noaptea pascală, sub cerul înstelat, - văzuta parte a universului -, să exclamăm:

„HRISTOS A ÎNVIAT!” ❖

Din această seară încep Deniile

Ne bucurăm în această Duminică de intrarea Domnului în Ierusalim. Ramuri și flori punem și noi în calea Domnului, căci învierea naturii vestește pe cea a Mântuitorului. Începând însă din această seară, intrăm în Săptămâna Pătimirilor. Ea este marcată atât de un post mai aspru, cât și de slujbe speciale, cântări, rugăciuni și citiri din Sfânta Scriptură specifice acestei perioade a anului liturgic. Ne pregătim așadar pentru Învierea Domnului, iar preocuparea noastră de căpătâi în aceste zile este să fim mai aproape de Iisus pe calea Crucii: să ne înnoim duhovnicește în Taina Spovedaniei și a Împărtășaniei, să înmulțim rugăciunea și să asprim postul - atât cât sănătatea și munca ne-o permite. Și mai ales să nu lipsim de la Deniile ce au loc în fiecare seară din această săptămână.

Și noi vom fi alături de dumneavoastră, căci în fiecare zi, după slujbă, veți primi ediția specială a ziarului „Cuvântul care zidește”. În ea preoții bisericii Șerban Vodă vă vor tâlcui înțelesul Evangheliilor citite la slujbe. Nu vor lipsi informațiile despre rânduielile din această Săptămână Mare. Vă vom ține la curent cu programul slujbelor din biserica noastră, și vă vom dărui lucruri de folos sufletesc în cea mai

frumoasă și așteptată perioadă a anului bisericesc.

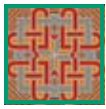
Vă așteptăm așadar pe toți la biserică să facem împreună cu Mântuitorul

urcușul pe Golgota Domnului, dar să fim alături și la bucuria Învierii Domnului și a noastră din moartea păcatului. ❖

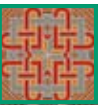
Redacția

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 1 - 8 APRILIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 1 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) – Intrarea Domnului în Ierusalim – Utrenia, Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de luni
Luni 2 aprilie	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de marți
Marti 3 aprilie	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de miercuri
Miercuri 4 aprilie	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de joi
Joi 5 aprilie	07 ³⁰ - 09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 6 aprilie	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaș și trecerea pe sub Sfânta Masă
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 7 aprilie	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Împărtășirea copiilor
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
Duminică 8 aprilie	23 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

TAINA SFINTEI SPOVEDANII, LEAC PENTRU MÂNTUIRE

Taină a Bisericii, cu temei în Sfânta Scriptură, ne spală sufletul, ne înnoiește și ne dă posibilitatea să primim cum se cuvine hrana de viață dătătoare, Trupul și Sângele Mântuitorului. Iar cel mai prielnic timp să ne spovedim este vremea postului. De aceea, de folos ne este în această săptămână în care ne pregătim de Sfintele Paști să revedem sfaturile unui mare duhovnic, părintele Cleopa Ilie, cel care a fost doctorul iscusit al multor suflete.

Una din marile datorii duhovnicești, atât ale monahilor, cât și ale creștinilor, este spovedania păcatelor. Trebuie să știm mai întâi că toți greșim înaintea lui Dumnezeu, unii mai mult, alții mai puțin, și nimeni nu este fără de păcat.

Condițiile pe care trebuie să le împlinescă spovedania

1 Să se facă înaintea duhovnicului. Deci, eu când mă duc la spovedanie înaintea preotului, mă duc în fața lui Dumnezeu. Preotul este un simplu martor. În ziua judecății el atât poate spune, cât i-am spus eu. Ce nu i-am spus, nu-i dezlegat nici pe pământ, nici în cer.

2 Să fie completă și să nu se ascundă nimic din cele făptuite, cum am spus mai înainte.

3 Spovedania trebuie făcută de bună voie, după mărturia Duhului Sfânt, care zice: și din voia mea mă voi mărturisi Lui.

4 Să fie făcută cu umilință, căci inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

5 Spovedania să nu fie prihănitore, adică să nu dăm vina pe nimeni, nici pe oameni, nici pe vreo altă zidire a lui Dumnezeu, nici chiar pe diavoli. La spovedanie numai pe noi să ne învinuim și să ne prihănim, cum zice Sfântul Ioan Scărarul: „A mea este buba, a mea este rana; dintru a mea lenevire s-a făcut, iar nu dintr-a altuia”.

6 Spovedania se cuvine să fie dreaptă, adică să spui adevărul, spune cum ai făcut toate, fără rușine. Isus Sirah spune: Este rușine care aduce păcat și este rușine care aduce slavă și har.

Rușinea aceasta pe care o suferi la spovedanie te scutește pe tine de rușinea aceea pe care o vom suferi cu toții la ziua cea înfricoșată a Judecății lui Dumnezeu.

7 Spovedania să fie hotărâtoare. Să luăm înaintea duhovnicului o mare hotărâre de a nu mai păcătui, ajutându-ne nouă dumnezeiescul har, și să voim mai bine a muri de mii de ori decât a mai păcătui de acum înainte cu voința noastră.

Sfântul Vasile cel Mare zice: „Nu se folosește de mărturisire, nici se mărturisește, cel ce zice la spovedanie numai că a greșit, însă rămâne iarăși în păcat și nu-l urăște”. Toată pocăința ta întru aceasta constă, adică să te hotărăști a-ți schimba viața.

Preotul a luat dar de la Dumnezeu. Nu ați auzit în Evanghelie? Ce veți lega voi pe pământ, va fi legat și în ceruri și ce veți dezlega voi pe pământ, va fi dezlegat și în ceruri!

Dacă ai reușit să-l spovedești curat înainte de moarte, i-ai salvat sufletul.

După o spovedanie curată, trebuie să primim un canon, pe care trebuie să-l ținem. Cel ce se spovedește are mare datorie de a-și face canonul dat pentru a scăpa de chinul cel veșnic al iadului.

Sfântul Nicodim Aghioritul spune: „O dată pe an, în Postul Mare, este bine să faci spovedania generală. Știi de ce? Pentru smerenie. Te ajută mult să-ți aduci aminte păcatele. Eu mă mărturisesc, dar dracul mă face să uit păcatele mele cu care am mâniat pe Dumnezeu.”

În ce constă spovedania unui credincios?

Prima parte este durerea inimii pentru păcate. Să-i pară rău și să plângă

pentru păcatul prin care a supărat pe Dumnezeu.

A doua este spovedania prin viu grai la duhovnic.

A treia este facerea canonului, prin hotărârea în fața preotului că-l va face.

A patra parte, cheia Sfintei Spovedanii, este dezlegarea păcatelor, prin punerea mâinilor preotului pe capul credinciosului. Acesta, după canonul 8 al Sinodului I Ecumenic, se numește epicleza duhovniciei, adică venirea Duhului Sfânt peste capul celui ce s-a mărturisit curat.

Foloasele desei spovedanii

❖ Păcatul nu prinde rădăcini în noi și se strică din suflet cui-
bul satanei.

❖ Omul ține minte ușor greșelile făcute de la ultima spovedanie, pe când cel ce se

mărturisește rar, cu anevoie poate să-și aducă aminte de toate câte a făcut. Astfel, multe din păcate rămân nespovedite și, prin urmare, neiertate. Vai de acela care se duce la mărturisire și spune o seamă de păcate și o seamă nu le spune; sau le spune și pe acelea, dar nu sincer cum le-a făcut.

❖ Duhovnicul dezlegă numai ce aude; celelalte păcate rămân legate.

❖ Celui ce se mărturisește des, chiar dacă i s-ar întâmpla să cadă în păcat de moarte, îndată aleargă și se mărturisește și intră în harul lui Dumnezeu, și nu suferă să aibă pe conștiință greutatea păcatului, fiind deprins a se curăți des prin spovedanie.

❖ Al patrulea folos al desei spovedanii este că pe unul ca acesta, îl află moartea curățit și în harul lui Dumnezeu, având mare nădejde de mântuire.

❖ După mărturia Sfântului Vasile cel Mare, diavolul merge totdeauna la moartea dreptilor și a păcătoșilor, căutând să afle pe om în păcate spre a-i lua sufletul. La cei ce se mărturisesc des și curat nu poate afla nimic, deoarece s-au mărturisit luând dezlegare pentru păcate.

❖ Al cincilea folos al desei spovedanii este că unul ca acesta se oprește și se înfrânează de la păcate, aducându-și aminte că după puține zile se va mărturisi din nou și va primi canon de la duhovnic, acesta muștrându-l pentru cele făcute. ❖